

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] under Finanslovdebatten vedrørende de af det ærede Medlem Hr. Weikop stillede Forespørgsler.

Det ærede Medlem Hr. Weikop kom endvidere ind paa Spørgsmaalet: Væerne følger Mærkerne, og spurgte mig, hvad jeg vilde gøre, hvis en hel Branche enstemmigt og med lutter saglige Argumenter gik imod en Reform i denne Retning. Jeg gaar ud fra, det ærede Medlem tænker paa sit eget Erhvervsomraade, nemlig Tekstilomraadet. Her foregaar der jo i Øjeblikket Forhandlinger, som det vilde være urigtigt at foregribe her, hvorfor jeg foreslaar at afvente, hvorledes disse Forhandlinger falder ud. Dog maa jeg sige, at jeg naturligvis, i øvrigt i Overensstemmelse med den Belæring, jeg har faaet gennem den i Dag stedfundne Debat, i nogen Grad maa føle mig bunden til den enstemmige Beslutning, der er truffet i et Folketingsudvalg vedrørende Spørgsmaalet: Væerne følger Mærkerne.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller mener, at jeg nok ved, hvad Socialisering betyder, og at det ikke er nødvendigt, at han forklarer mig det. Det var nu i og for sig ikke det, der var Tale om. Det, jeg var i Tvivl om, var, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Møller forstaaer ved Socialisering, og det fik vi altsaa ikke noget Svar paa: Det synes stadig, som om det ærede Medlem f. Eks. betragter Produktionsreguleringer som en Form for Socialisering eller i hvert Fald som et vigtigt Skridt hen imod Socialisering, og ud fra den Betragtning maa altsaa alle mine højtærede Forgængere som Handels- eller Forsyningsministre betragtes som farlige Socialister. Det ærede Medlem gentog sine Paastande om de Muligheder, der foreligger for at fremme Socialiseringen ved at luske den ind gennem Køkkendøren uden at give mig de konkrete Svar paa, hvorledes dette skulde foregaa, som jeg har udbedt mig. Det vil altsaa sige, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser holder en vis Uro i Live i Erhvervslivet uden at være i Stand til virkelig at motivere, hvorfor en saadan Uro behøver at være til Stede. Jeg finder, at det ærede Medlem, som jeg sagde i mit første Indlæg, herved paatager sig et haardt Ansvar. Det er ikke Uro af den Art, vi behøver, naar det drejer sig om Danmarks økonomiske Genopbygning.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mente at have forstaaet Statsministerens og mine Udtalelser i den Retning, at Regeringen i højere Grad end tidligere

vil gaa til Rigsdagen i de Tilfælde, hvor man finder det rimeligt at tage Rigsdagen med paa Raad og at drøfte Spørgsmaalene med Partierne, før en Bestemmelse sættes i Kraft. Jeg kan kun sige, at det ærede Medlem har forstaaet mine Udtalelser helt rigtigt; jeg er ganske enig i den Udtalelse fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem tilføjede, at det ikke er Spørgsmaalet om en Lovgivning til Ændring af Samfundets Struktur, vi drøfter her, men Spørgsmaalet om, hvorvidt Vareforsyningsloven skal administreres efter sine Forudsætninger eller imod sine Forudsætninger. Ogsaa heri er jeg helt enig, og jeg mener, at mine Udtalelser giver tilstrækkeligt Svar paa de Spørgsmaal, der kan stilles i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem udtalte endelig, at han fandt, at en stærk Sammenblanding af Lovgivningen og Administrationen, af Rigsdags- og Embedsmandsarbejde maa svække Folkestyret ved at udvande Ansvaret, hvorfor han advarede herimod. Dette er, saa vidt jeg ved, i fuld Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ved tidligere Lejligheder har hævdet her i Salen, hvor han med stor Styrke er gaaet imod en Sammenblanding af Rigsdagens og Administrationens Funktioner — men ogsaa her er der maaske sket et Sindelagsskifte!

Jeg tror, jeg med de Udtalelser, jeg her er fremkommet med, nogenlunde har dækket de Problemer, der med Rette har kunnet rejses i Forbindelse med dette Forslag til Beslutning, og jeg skal derfor slutte mine Udtalelser med at sige, at det, der efter min Mening er Behov for i dansk økonomisk Politik i Dag, det er ikke Diskussioner og Debatter af den Art, vi har haft her i Eftermiddag. Der er heller ikke Behov for politiske, paa Forhaand dødfødte, Forsøg paa yderligere Strukturændringer i det danske Samfunds Opbygning. Den Opgave, der ligger for i dansk økonomisk Politik i Dag, gaar ud paa en eneste Ting: at oprette vor Valutabalance, forøge Produktionen, forøge Eksporten og dermed genrejse det danske Samfunds Økonomi.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg skal kun gøre en ganske enkelt Bemærkning. Det ligger efterhaanden klart, at det, Forslagsstillerne har tilsigtet, jo ikke er den Situation, der er opstaaet, idet det fra de fleste af Talernes